

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Alexandra Krysla, soudce Mgr. Jana Šmakala a soudkyně Mgr. Jaroslavy Křivánkové ve věci

žalobce:	R. M. zastoupený advokátem Mgr. Danielem Maškem, sídlem Opletalova 1535/4, Praha,
proti žalovanému:	Krajský úřad Karlovarského kraje, sídlem Závodní 353/88, Karlovy Vary,
za účasti osob zúčastněných na řízení:	1) město Sokolov , sídlem Rokycanova 1929, Sokolov, 2) L. P. M. 3) J. P.

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného č. j. KK/1221/SÚ/22-3 ze dne 23. 1. 2023,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Žádná z osob zúčastněných na řízení nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. V souzené věci se soud zabýval tím, komu měla být uložena povinnost odstranit plot podle § 129 odst. 1 písm. b) zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), za situace, kdy plot neoprávněně zřídil žalobce na pozemcích, které nebyly v jeho vlastnictví. Dále se soud zabýval tím, zda stavební úřad pochybil ohledně určení pozemků, kde se plot nacházel, a zda nesprávné označení pozemku v napadeném rozhodnutí mohlo žalobce uvést v omyl, který plot měl odstranit.

I. Řízení před správními orgány

2. Městský úřad Sokolov rozhodnutím č. j. MUSO/107099/2022/OSÚP/LEMO ze dne 18. 10. 2022 nařídil žalobci odstranění stavby *Oplocení umístěné na částech parc. č. pozemku X., XA. u stavby rodinného domu kat. území X, obec X.* Rodinný dům byl ve vlastnictví žalobce. Městský úřad vycházel z toho, že vlastníkem plotu byl žalobce, k jehož zřízení však neměl územní rozhodnutí či souhlas. Žalobce neuspěl ani s žádostí o dodatečné povolení stavby. O následném odvolání žalobce proti rozhodnutí stavebního úřadu žalovaný rozhodl tak, že zčásti změnil jeho rozhodnutí (více upřesnil popis a umístění stavby) a ve zbytku rozhodnutí stavebního úřadu potvrdil.

II. Řízení před soudem

3. Proti tomuto rozhodnutí žalobce brojil žalobou. Předně namítl, že nebylo prokázáno, že stavební úřad měl zahájit řízení o odstranění stavby, a následně žalobci uložit, aby stavbu odstranil. Důkazní břemeno však bylo na straně stavebního úřadu. Žalovaný také dospěl k nesprávnému závěru ohledně umístění plotu. Ten se totiž zčásti nacházel i na pozemku parc. č. XB. v k. ú. X, který byl ve vlastnictví paní L. P. M. a pana J. P. To bylo zřejmé z katastru nemovitostí. Žalobce byl i toho názoru, že nebyl vlastníkem plotu, neboť ten byl z podstatné části zřízen na pozemcích parc. č. X. a XA., jež byly ve vlastnictví města X a pozemku parc. č. XB., který byl ve vlastnictví manželů P. Žalovaný však v rozporu s § 129 odst. 1 písm. b) stavebního zákona nařídil odstranění stavby, aniž by k tomu vlastníci stavby vyslovili souhlas. Napadené rozhodnutí tak bylo nezákonné. Žalobce dále namítl, že část popisu umístění plotu byla v rozhodnutí městského úřadu uvedena chybně. Žalovaný pak napadeným rozhodnutím chybnou část změnil. Žalobci však stále nebylo zřejmé, kterou část plotu měl odstranit, neboť žádná jeho část se nenacházela v blízkosti pozemku parc. č. XC., což bylo po provedené změně uvedeno v napadeném rozhodnutí.
4. Žalovaný považoval žalobu za nedůvodnou. Stavba byla provedena bez územního rozhodnutí či souhlasu, což bylo v rozporu se stavebním zákonem. Stavba nebyla ani dodatečně povolena, a tudíž byly splněny podmínky pro nařízení jejího odstranění. Žalovaný vycházel z výkresu, který byl součástí zakázky S., S. O., R. M. – *zaměření oplocení pozemku, zaměření skutečného provedení stavby*, který byl do správního řízení předložen žalobcem. Tento výkres byl součástí správního spisu. Podle výkresu se plot nenacházel na pozemku parc. č. XB., jak tvrdil žalobce. Žalovaný zároveň podotkl, že žalobce v průběhu řízení o dodatečném povolení stavby umístění stavby i na pozemku parc. č. XB. nenamítl. Zároveň žalobce nikdy dříve nezpochybnil své vlastnické právo ke stavbě, vždy vystupoval jako její vlastník. I v návrhu na přiznání odkladného účinku žalobě žalobce uvedl, že stavba pro něho představuje značnou majetkovou hodnotu. Ohledně souhlasu města S. s odstraněním stavby žalovaný uvedl, že žalobce požádal stavební úřad o přerušení řízení, a to do skončení řízení o žalobě podané u Krajského soudu v Plzni ve věci zamítnutí jeho žádosti o dodatečné povolení stavby (věc vedena pod sp. zn. 30 A 65/2018). Město S.

s přerušením řízení nesouhlasilo, neboť jej považovalo za nedůvodné. Nebylo tedy pravdou, že město S. s odstraněním stavby nesouhlasilo, což šlo dovodit právě z jeho postoje k přerušení řízení. Nebyl pochyb o tom, že žalobci bylo známo, kde se stavba nacházela, avšak nesprávné označení pozemku v napadeném rozhodnutí bylo změněno opravným rozhodnutím č. j. KK/1343/LP/23-3 ze dne 20. 4. 2023.

III. Ústní jednání

5. Při ústním jednání soud provedl důkaz leteckými snímky sporného plotu z let 2010 a 2015 v kombinaci s katastrální mapou dostupnými na internetové adrese Mapy.cz.
6. Z katastrální mapy soud zjistil přibližné umístění plotu a vzájemnou polohu pozemků. Zejména zjistil, že pozemek par. č. XC. zjevně nepřiléhá k pozemku parc. č. XA. Mezi těmito pozemky je umístěn pozemek par. č. XB. Ze samotné letecké mapy pak soud zjistil, že sporný plot stál již v roce 2010 (snímek založen na č. l. 67 soudního spisu).
7. Na základě takto provedeného dokazování soud zjistil přibližné umístění plotu i jeho přibližné stáří. Neprovedl proto žalobcem navržený důkaz katastrální mapou a ortofotomapou hranic pozemků č. XC., č. XA. a XB. V části se tento důkazná návrh shodoval s důkazy provedenými soudem, byl tedy nadbytečný. Ve zbylé části pak důkazní návrh žalobce směřoval ke zjištění přesného umístění plotu. To soud nepovažoval za rozhodné pro posouzení věci, důkazní návrh byl tedy irrelevantní.

IV. Posouzení věci

8. Žaloba není důvodná.
9. Z předchozí věci žalobce vedené u Krajského soudu v Plzni pod sp. zn. 30 A 65/2018 je zřejmé, že problém spočíval a nadále spočívá v tom, že žalobce postavil plot na sousedních pozemcích, které má pronajaté od města S. a využívá je jako zahradu. Bez ohledu na možné soukromoprávní souvislosti a sousedské neshody mezi zúčastněnými osobami bylo v dané věci pravomocně a konečně rozhodnuto, že žalobce nebyl oprávněn tento plot na sousedních pozemcích postavit.
10. Je tedy jasné dáno, že tento sporný plot je nepovolenou stavbou, která povolení vyžadovala. Za toho stavu není otázkou, zda má být plot odstraněn, ale pouze to, kdo jej má odstranit a odkud. Žalobce tvrdí, že cizí plot má z cizího pozemku někdo jiný, nikoliv on. Soud dospěl k závěru, že správní orgány postupovaly správně, když povinnost odstranit plot uložili žalobci jakožto jeho vlastníkově.

Povinnost zahájit řízení o odstranění stavby

11. Podle § 129 odst. 1 písm. b) stavebního zákona stavební úřad nařídí odstranění stavby vlastníku stavby nebo s jeho souhlasem stavebníkovi stavby prováděné nebo provedené bez rozhodnutí vyžadovaného stavebním zákonem nebo bez opatření nebo jiného úkonu toto rozhodnutí nahrazující anebo v rozporu s ním, a stavba nebyla dodatečně povolena. Stavební úřad se tedy nemůže podle vlastního uvážení rozhodnout, zda řízení o odstranění stavby zahájí, či nikoliv, ale řízení musí zahájit. Jedinou možností, jak odvrátit nařízení odstranit stavbu, je dosáhnout rozhodnutí o jejím dodatečném povolení (§ 129 odst. 2 stavebního zákona). Nebude-li stavba dodatečně povolena, pokračuje stavební úřad v řízení o odstranění stavby, v němž vydá rozhodnutí.
12. Žalobce obecně namítl, že pro zahájení řízení o odstranění stavby nebyly splněny podmínky. Ve věci ale nebylo sporné, že plot na pronajatých pozemcích od města Sokolov

vybudoval bez příslušného povolení podle stavebního zákona. Z toho důvodu stavební úřad zahájil řízení o odstranění stavby. Žalobce následně požádal o dodatečné povolení této stavby. Jeho žádosti nebylo vyhověno. Žalobce nebyl úspěšný ani s následným odvoláním, a proto podal ke Krajskému soudu v Plzni žalobu, kterou zdejší soud rozsudkem č. j. 30 A 65/2018-74 ze dne 17. 6. 2020 zamítl a potvrdil, že stavbu nebylo možné dodatečně povolit, což potvrdil i Nejvyšší správní soud rozsudkem č. j. 6 As 264/2020-48 ze dne 27. 4. 2022. Bylo tedy pravomocně a konečně rozhodnuto, že stavbu nebyl žalobce oprávněn zřídit. Podmínky pro uložení povinnosti odstranit stavbu byly splněny. Otázkou však zůstává, komu měla být tato povinnost uložena.

Možnost nařídit odstranění vlastníku, nebo stavebníku stavby

13. Stavební úřad nařídí odstranění stavby *vlastníku stavby* anebo *s jeho souhlasem stavebníkovi stavby* [§ 129 odst. 1 písm. b) stavebního zákona]. Stavební úřad tedy musí vědět, kdo je vlastníkem stavby, aby mohl nařídit její odstranění (srov. rozsudek NSS č. j. 7 As 92/2011-93 ze dne 9. 9. 2011).
14. Správní orgány vycházely z toho, že vlastníkem stavby je žalobce, neboť to byl právě on, kdo plot zřídil. Zároveň v průběhu řízení o odstranění stavby a řízení o dodatečném povolení stavby jako vlastník stavby vystupoval a nikdy nezpochybnil, že by jím nebyl. Oproti tomu v řízení před soudem žalobce tvrdil, že vlastníkem stavby není, neboť plot se nacházel na pozemcích, které nebyly v jeho vlastnictví.
15. Ze správního spisu vyplývá, že stavební úřad od počátku vycházel z toho, že vlastníkem plotu je žalobce. Zároveň žalobce nikdy nezpochybnil, že by vlastníkem plotu nebyl, jako vlastník vystupoval a nebylo sporu o tom, že plot zřídil. Za situace, kdy se v průběhu řízení nejevila otázka vlastnického práva sporná, a žalobce po zahájení řízení o odstranění stavby požádal o dodatečné povolení této stavby, nelze se stavebnímu úřadu divit, že se otázkou vlastnického práva blíže nezabýval.
16. Soud k tomu uvádí, že tato námitka žalobce působí účelově, neboť v průběhu řízení o odstranění stavby se otázka vlastnického práva nejevila sporná. Ještě v odvolání žalobce vystupoval jako vlastník plotu. Nyní to vypadá, že se žalobce chce vyhnout faktickému odstranění plotu a s tím spojenými náklady či se snaží prodloužit dobu, ve kterém dojde k odstranění plotu, i když bylo prokázáno, že plot na cizích pozemcích zřídil bez povolení. Žalobce k tomu ostatně v návrhu na přiznání odkladného účinku žalobě uvedl, že stavba *pro něho představuje značnou majetkovou hodnotu* a jejím odstraněním dojde k zásadnímu snížení hodnoty jeho rodinného domu. I z tohoto důvodu působí námitka týkající se vlastnického práva účelově. Tvrdí-li žalobce, že není vlastníkem plotu, není soudu zřejmé, jakou majetkovou hodnotu by pro něho plot představoval. Odstraněním plotu sice dojde ke zmenšení něčího majetku, dle argumentace žalobce týkající se vlastnického práva by ovšem nešlo o *jeho* majetek.
17. Obecně k tomu soud uvádí, že smyslem pravomoci stavebního úřadu podle § 129 odst. 1 písm. b) stavebního zákona je chránit možné oprávněné zájmy vlastníka stavby v případech, kdy je osoba vlastníka stavby odlišná od stavebníka. Toto ustanovení nemá ochranný účel vůči stavebníkovi v tom smyslu, že by mohl bez oprávnění zřídit stavbu a nebyl bez dalšího povinen ji odstranit. Jinými slovy, případná absence souhlasu vlastníka stavby s uložení povinnosti odstranit stavbu jejímu stavebníkovi, zasahuje do práv *vlastníka stavby*, nikoliv práv stavebníka. Komentářová literatura tento náhled nepřímou potvrzuje, neboť uplatnění tohoto ustanovení vidí v situacích, kdy se „*vlastník stavby*

protiprávního jednání nedopustil, nemá zájem na ponechání stavby a na jejím dodatečném povolení, a naopak trvá na uvedení stavby do zákonného stavu, tj. na odstranění nepovolené stavby nebo její změny.“ (MACHAČKOVÁ, Jana a kol. Stavební zákon. 3. vydání. Praha: C. H. Beck, 2018, s. 954.)

18. V poměrech souzeného případu to znamená, že rozhodnutí žalovaného by obstálo i za situace, kdy by bylo prokázáno, že žalobce je pouze stavebníkem, nikoliv ale vlastníkem sporného plotu. Z obsahu správního spisu a průběhu správního řízení je ostatně zřejmé, že potenciální vlastníci plotu (sousedé P. a město S.) nemají zájem na zachování plotu, ani plot nechťejí odstranit sami. Za toho stavu by přiznání ochranného účinku § 129 odst. 1 písm. b) stavebního zákona vůči žalobci jen prodlužovalo protiprávní stav a zvýhodňovalo protiprávně jednajícího žalobce vůči jeho sousedům a na jejich úkor.
19. K otázce vlastnictví plotu však soud v řízení doplnil dokazování a zjistil, že plot byl postaven nejpozději v roce 2010, tj. za účinnosti občanského zákoníku z roku 1964. Z jeho úpravy plyne, že žalobce je nejen stavebníkem, ale také vlastníkem plotu. Argumentace žalobce tedy od počátku neměla oporu v hmotném právu.
20. Podle § 120 odst. 2 občanského zákoníku z roku 1964 stavba nebyla součástí pozemku. Vlastnické právo ke stavbě náleželo tomu, kdo stavbu zřídil (srov. § 135c občanského zákoníku z roku 1964; usnesení NS sp. zn. 22 Cdo 1174/2001 ze dne 5. 11. 2002). Vlastnické právo ke stavbě tudíž svědčilo žalobci, nikoliv městu X nebo sousedům P.
21. Toto vlastnické právo žalobci zůstalo i za účinnosti občanského zákoníku z roku 2012 (účinného od 1. 1. 2014). Na věc se neuplatní obecná pravidla tohoto zákoníku, kterých se žalobce dovolával. Situaci žalobce řeší přechodné ustanovení v § 3055 občanského zákoníku z roku 2012. Podle něj se stavba spojená se zemí pevným základem, *která není podle dosavadních právních předpisů součástí pozemku, na němž je zřízena, a je ke dni nabytí účinnosti tohoto zákona ve vlastnictví osoby odlišné od vlastníka pozemku, dnem nabytí účinnosti tohoto zákona nestává součástí pozemku a je nemovitou věcí.*
22. Stručně řečeno: plot žalobce je samostatnou věcí v právním smyslu, která má odlišného vlastníka od vlastníka pozemku. Stavební úřad tedy nařídil odstranění stavby v souladu se zákonem žalobci jako vlastníku sporného plotu. Nepotřeboval k tomu souhlas města X či manželů P. s odstraněním stavby.

Přesné umístění stavby

23. Námitka týkající se nesprávného popisu umístění stavby (tj. zda plot není umístěn i na jiných pozemcích) také není důvodná. Za situace, kdy žalobce plot zřídil a žádal o jeho dodatečné povolení, jeví se námitka nesprávného popisu umístění stavby rovněž účelová. Z popisu umístění stavby i z faktických poměrů nemůže mít žalobce rozumných pochyb o tom, který plot má odstranit.
24. Soud při ústním jednání přečetl popis umístění stavby (srov. níže) a konfrontoval jej s leteckým snímkem rozšířeným o katastrální mapu. Na základě toho dospěl k závěru, že popis sporného plotu je dostatečně určitý natolik, že dopadá pouze na jeden plot a že v místě je to zcela zřejmé. Účastníci měli možnost se k tomu při jednání vyjádřit. Nevznesli žádnou pochybnost o tom, kterého plotu se rozhodnutí týká a kde se tento plot nachází.
25. Soud proto uzavírá, že otázka zcela přesného popisu umístění plotu (tj. zda náhodou nezasahuje i na pozemek par. č. XB.) není pro posouzení významná. Výroková část rozhodnutí stavebního úřadu stanoví povinnost žalobce dostatečně určitě. Možné dílčí

nepřesnosti na to nemají vliv. Faktické umístění plotu i na části pozemku parc. č. XB. by na zákonnosti napadeného rozhodnutí nic nezměnilo. Stavební úřad by nepotřeboval souhlas manželů P. s uložením povinnosti odstranit stavbu, neboť vlastnické právo ke stavbě se neodvívělo od vlastnického práva k pozemkům, kde se stavba nacházela.

26. Nad rámec toho lze připomenout, že žalobce po zahájení řízení o odstranění stavby požádal o její dodatečné povolení. V rámci řízení o dodatečném povolení stavby stavební úřad postupuje přiměřeně podle § 90 a § 110 až 115 a ohledání na místě je povinné (§ 129 odst. 2 věta sedmá stavebního zákona). Podle § 110 odst. 1 stavebního zákona musí žádost obsahovat identifikační údaje o pozemku, na nichž má být stavba provedena. K žádosti musí být přiložena i projektová dokumentace, která rovněž musí obsahovat údaje, kde má být stavba provedena (§ 110 odst. 2 písm. e) stavebního zákona). Z obsahu spisu vedeného zdejší soudem pod sp. zn. 30 A 65/2018 soud zjistil, že v řízení o dodatečném povolení stavby Městský úřad v rozhodnutí č. j. 82742/2017/OSÚP/LEMO uvedl, že se stavba nachází pouze na pozemcích parc. č. X. a XA. V případě, že by se plot nacházel i na jiném pozemku, jistě by tuto skutečnost žalobce uvedl v rámci řízení o dodatečném povolení stavby, neboť to byl on, kdo chtěl plot dodatečně povolit. Soud tudíž nemá pochybnosti o tom, že popis umístění stavby správními orgány v nynějším řízení je v souladu se skutečným stavem.

Nesprávné označení pozemku v napadeném rozhodnutí

27. Není důvodná ani námitka žalobce týkající se jeho pochybností, kterou část plotu měl odstranit, a to z důvodu nesprávného označení pozemku v části popisu umístění plotu v napadeném rozhodnutí.
28. V napadeném rozhodnutí byl popis umístění plotu vymezen takto (*důraz doplněn soudem*):
- Stavba oplocení provedená vlastníkem je umístěná na pozemcích p. č. X. a XA. v k. ú. V. u S. a vymezuje část přidružené zahrady k rodinnému domu na pozemcích parc. č. XD., XE., XF., XG. v k. ú. X. Čelní část odstraňovaného oplocení, která je umístěna na p. p. č. X. v k. ú. V. u S., podélně mezi komunikací na p. p. č. X. v k. ú. X a pozemkem p. č. XA. v k. ú. X, začíná u vstupní vjezdové brány a pokračuje v délce cca 5,35 m a 15,25 m. Část oplocení umístěná na p. p. č. XA. v k. ú. X **vedená podél hranice s p. p. č. XC. v k. ú. X** je délky cca 28,40 m, zde se lomí směrem do středu pozemku p. č. XA. v k. ú. X v délce cca 6,00 m a cca 4,40 m, a dále pokračuje opět v podélném směru cca 15,00 m a 6,00 m. Na konci je oplocení napojeno na hranu zadní obvodové stěny objektu bazény na p. p. č. XH. v k. ú. X (dále jen „stavba“).*
29. Právě zvýrazněná část měla být uvedena chybně. Z náhledu do katastru nemovitostí je zřejmé, že část plotu umístěného u rodinného domu, který se nachází na pozemku parc. č. XA. nemůže být veden podél hranice s pozemkem parc. č. XC., neboť ten s pozemkem parc. č. XA. nesousedí. Pozemek, který je uveden ve zvýrazněné části, se nachází až za pozemkem parc. č. XB. Právě pozemek parc. č. XB. tedy zjevně měl být uveden ve zvýrazněné části výroku napadeného rozhodnutí.
30. Žalovaný tuto skutečnost ani nerozporoval. Uvedl, že se jednalo o zřejmou nesprávnost, kterou opravným rozhodnutím č. j. KK/1343/LP/23-3 ze dne 20. 4. 2023 opravil. Opravné rozhodnutí bylo sice vydáno až po podání žaloby, to však nic nemění na tom, že výroková

část byla *pravomocně opravena* a v době vyhlášení rozsudku tedy bylo *předmětem řízení pravomocně opravené rozhodnutí* žalovaného.

31. Za situace, kdy žádný z účastníků nerozporuje 1) samotný fakt opravy výrokové části napadeného rozhodnutí, 2) zákonnost opravného rozhodnutí, ani 3) zákonnost výsledného stavu po opravě, soud neshledal jediný důvod, proč se těmito otázkami zabývat *ex officio*. Jde o otázky, které žalobce mohl vznést v řízení o žalobě, avšak neučinil tak. Proto soud konstatuje, že v době jeho rozhodování se tato část žalobních námitek (nereflektujících skutečnost opravy) míjí s obsahem pravomocně opravené výrokové části napadeného rozhodnutí. Již proto nemohou být důvodné.
32. Soudu je samozřejmě znám rozsudek č. j. 1 Azs 203/2022-59 ze dne 27. 10. 2022, ve kterém Nejvyšší správní soud při přezkumu pravomocně opraveného výroku soudního rozsudku *ex officio* přezkoumal i samotné opravné usnesení, a to aniž by bylo formálně či alespoň argumentačně napadeno. Toto rozhodnutí a jemu předcházející rozhodovací praxe však nijak nevysvětlují, na základě jakého právního pravidla tak lze postupovat. Zároveň jde o praxi rozpornou s odůvodněnou rozhodovací praxí civilních soudů, podle kterých je třeba vycházet ze znění rozhodnutí po pravomocně provedené opravě (srov. usnesení NS sp. zn. 29 Odo 310/2002 ze dne 2. 6. 2004, č. 46/2005 Sb. NS). Krajský soud v Plzni tedy neshledává důvod, proč by měl *ex officio* hodnotit zákonnost provedené opravy.
33. Nad rámec toho soud odkazuje na výše uvedené: popis umístění plotu je natolik jednoznačný, že žalobce nemohl mít pochybnosti o tom, kde se nachází plot, který má odstranit. Byl to žalobce, kdo plot zřídil a kdo ho chtěl dodatečně povolit. Nadto správní orgány uložily žalobci odstranění celého plotu, nikoliv jeho části. Popis umístění plotu pak nemůže vzbuzovat pochybnost u nikoho, kdo se seznámil i s katastrální mapou, popřípadě i leteckými snímky. Tím spíše je nemůže vzbuzovat u nikoho, komu jsou známy poměry přímo v místě.

Změna rozhodnutí v neprospěch žalobce

34. Žalobce namítal, že v odvolacím řízení došlo ke změně rozhodnutí v jeho neprospěch a že tím ztratil možnost podat odvolání. Tato námitka není důvodná.
35. Úprava § 90 odst. 1 písm. c) správního řádu nebrání tomu, aby v odvolacím řízení došlo ke změně prvostupňového rozhodnutí i jinak, než si odvolatel přeje. Právě naopak, v případě potřeby je obvykle vhodnější, aby odvolací orgán částečně změnil výrokovou část či jen odůvodnění prvostupňového rozhodnutí (srov. rozsudek NSS č. j. 6 As 286/2018-34 ze dne 10. 12. 2018, č. 3738/2019 Sb. NSS, odst. 17–21). Podstata této úpravy spočívá zejména v předcházení překvapivým rozhodnutím, což ovšem není případ žalobce. V souzené věci došlo toliko ke změně popisu umístění sporného plotu. Na posouzení samotné věci se nezměnilo nic a nezměnila se ani povinnost uložená žalobci – žalobce věděl, který plot má odstranit, a ví to i nadále. Potud tedy žalobci žádná újma ze ztráty odvolání nehrozí.

V. Závěr

36. Z výše uvedených důvodů soud žalobu zamítl podle § 78 odst. 7 soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“). Žalobce neměl ve věci úspěch a úspěšnému žalovanému nevznikly náklady nad rámec běžné úřední činnosti. Žádný z účastníků tak nemá právo na náhradu nákladů řízení (§ 60 odst. 1 věta první s. ř. s.). Osoby zúčastněné na řízení nemají právo na

náhradu nákladů řízení, neboť jim soud neuložil žádnou povinnost (§ 60 odst. 5 věta první s. ř. s.).

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost do dvou týdnů od jeho doručení u Nejvyššího správního soudu. Lhůta je zachována, byla-li kasační stížnost podána u Krajského soudu v Plzni.

Plzeň 23. října 2023

Mgr. Alexandr Krysl v.r.
předseda senátu